

روزگاری که قرار گرفتن درونِ دروازه نتیجه عدم محبوبیت اجتماعی بود

تکامل دروازه بانان از کرم ابریشم تا پروانه‌ای زیبا

به دروازه‌بانی که راهی میدان می‌شود چنین می‌گویند: «حالا نوبت تو است که به میان جنگل بروی!» آلبر کامو این عبارت را هنگام دفاع از دروازه‌بان تیم ریسینگ که هوادارش بود، استفاده کرد و گفت: «وقتی وسط جنگل (دروازه) قرار بگیری تازه متوجه می‌شوید که این کار تا چه حد دشوار است.»

گاهی اوقات فشار روانی روی سنگربانان برای بسیاری غیرقابل تحمل است. «پیتر بونتی» دروازه‌بان وقت باشگاه چلسی و تیم ملی انگلیس در جام جهانی ۱۹۷۰ به دلیل مسمومیت «گوردون بنکس» جانشین او در دیدار مرحله یک چهارم نهایی برابر تیم ملی آلمان شد. «سه‌شیر» در این دیدار برتری ۲ بر صفر خود را از دست داد و سه بر دو مغلوب شد. بسیاری پس از این مسابقه پیتر را مقصر شکست دانستند. بونتی که تحمل این حجم از فشار را نداشت برای همیشه کفش‌هایش را آویخت و به عنوان یک

دستانش نداشت اما تیمش را از لحاظ روحی به بهترین شکل ممکن تقویت می‌کرد. این همان نکته‌ای است که «ولادیمیر نابوکوف» رمان‌نویس روس و هنرجوی دروازه‌بانی به آن اشاره داشته. جالب اینکه نابوکوف درون دروازه خود را «بیگانه‌ای شگفت‌زده در پوشش فوتبالیست انگلیسی» تجسم می‌کرد.

شرایط خاص این پست به دروازه‌بانان فرصت می‌دهد شخصیت واقعی خود را پنهان سازند و همین امر باعث شده تا به عنوان چهره‌ای مرموز، توجه رمان‌نویس‌های نامداری همچون «آلبر کامو» را به خود جلب کنند.

تنه‌ادر جنگل!

عجیب و غریب بودن در حرفه‌ای که «عدم قطعیت» بخش اساسی آن است، حواس پرتی مفیدی محسوب می‌شود. وقتی در فرانسه، تیم‌ها گلر خود را عوض می‌کنند به دروازه‌بانی که راهی میدان می‌شود چنین می‌گویند: «حالا نوبت تو است که به میان جنگل بروی!» آلبر کامو این عبارت را هنگام دفاع از دروازه‌بان تیم ریسینگ که هوادارش بود، استفاده کرد و گفت: «وقتی وسط جنگل (دروازه) قرار بگیری تازه متوجه می‌شوید که این کار تا چه حد دشوار است.»

غیرمحبوب خود در طول تاریخ به نقطه کنونی رسیده است؟ ما با هم قصد داریم نگاهی به این مسأله بیندازیم.

کرم ابریشم و شوت‌گیری

«لی ریچموند رز» دروازه‌بان درخشان ولزی که یک قرن پیش، از ستارگان بزرگ فوتبال بریتانیا به حساب می‌آمد اعتقاد داشت گلرها افراد عجیبی هستند که با دیگران تفاوت دارند. او در سال ۱۹۰۶ در سالنامه «کتاب فوتبال» اینگونه نوشت: «یک دروازه‌بان خوب، مانند یک شاعر، از بدو تولد خوب است و نمی‌توان یک دروازه‌بان خوب پرورش داد. یک دروازه‌بان موفق باید یکی از آن افرادی باشد که سرنوشتش در دست خودش است زیرا این مسأله به او اعتماد به نفس قرار گرفتن درون چارچوب دروازه را می‌بخشد. یک دروازه‌بان خوب و موفق باید مانند کرم ابریشم از خودش مهارت تولید کند.»

دروازه‌بان‌ها تنها بازیکنان مستطیل سبز هستند که می‌توانند به صورت قانونی توپ را در دست بگیرند و این مسأله به این کرم‌های ابریشم مجوز داده در طول تاریخ نمایش‌هایی عجیب به تصویر بکشند. «ویلیام فولکه» دروازه‌بان بزرگ‌جنه باشگاه‌های چلسی و شفیلد یونایتد در سال ۱۹۱۶ با خنده خاطره‌ای تعریف کرد که در یک بازی مهاجم حریف را با یک دست به زمین انداخته و با دست دیگر توپ را برای یار هم‌تیمی‌اش ارسال کرده است.

دروازه‌بان‌ها در طول تاریخ لحظات ماندگاری به ثبت رسانده‌اند؛ مانند ضربه عقرب «رنه هیگوئیتا» یا مهارهای خنده‌دار «سپ مایر» یا «جان بوریج» سنگربان ولورهمپتون که در شرط با «کون کینگ» لباس سوپرمن به تن کرد! بوریج اگرچه مهارت چندانی در استفاده از

جان‌اتان ویلسون
مترجم: نوید صراف

روزی روزگاری قرار گرفتن درون دروازه نتیجه عدم محبوبیت اجتماعی بود؛ این پست میان بازیکنان خواهان زیادی نداشت و نصیب افرادی می‌شد که نسبت به سایرین در رده‌های پایین توجهات قرار داشتند اما تمامی این شرایط به طور کامل تغییر کرده و این مسأله به لطف دروازه‌بانان نامدار و موفق در طول تاریخ از جمله «لو یاشین»، «پیتر اشمایکل»، «ایکر کاسیاس»، «اولیور کان» و به ویژه «مانوئل نویر» رخ داده است. تأکید ویژه‌ای روی نویر داشتیم چرا که سنگربان آلمانی مفهوم جدیدی از دروازه‌بانی به فوتبال ارائه کرده و در دقایقی از بازی حتی به ایفای نقش به عنوان مدافع آخر برای بایرن مونیخ و آلمان پرداخته تا نگاه به این پست میان مربیان نیز دستخوش تغییرات اساسی شود.

تا پیش از نویر، سنگربانان مختلف ابعاد جدیدی از مهارت‌های خود را به تصویر کشیده بودند؛ به عنوان مثال «پیتر اشمایکل» در زمینه شوت‌گیری فوتبال دوستان را با یک بُعد جدید آشنا کرد و حالا در ادامه راه سنگربان دانمارکی، دروازه‌بانانی پا به عرصه گذاشته‌اند که شوت‌های سهمگین‌تری را به آغوش می‌کشند. نویر نیز کسی است که زوایای پنهانی از شوت‌گیری، پشتیبانی از دفاع، خروج‌های به موقع و ده‌ها مورد دیگر را به نمایش گذاشته و قطعاً به زودی چهره‌های جدیدی ظهور خواهند کرد تا ادامه‌دهنده راه هیجان‌انگیز او باشند.

اما آخرین پست زمین چگونه از جایگاه سابقاً

عجیب و غریب بودن در حرفه‌ای که «عدم قطعیت» بخش اساسی آن است، حواس پرتی مفیدی محسوب می‌شود. وقتی در فرانسه، تیم‌ها گلر خود را عوض می‌کنند به دروازه‌بانی که راهی میدان می‌شود چنین می‌گویند: «حالا نوبت تو است که به میان جنگل بروی!» آلبر کامو این عبارت را هنگام دفاع از دروازه‌بان تیم ریسینگ که هوادارش بود، استفاده کرد و گفت: «وقتی وسط جنگل (دروازه) قرار بگیری تازه متوجه می‌شوید که این کار تا چه حد دشوار است.»